

ESGLÉSIA

Una cosa és la Vida de l'Església en tant que comunitat de cristians: (Vida que és impulsada per la força de l'Esperit Sant i alimentada per la Paraula i els Sagraments i de la qual ara no parlarem); i una altra cosa és la vida que l'Església sempre ha impulsat enmig dels homes i dels pobles.

L'Església des del primer dia predica l'Amor d'un Déu que es fa home per compartir la condició humana i des de dins de la història de la humanitat alliberar i salvar; així, doncs, ¿qui s'estranyarà que l'Església també des del primer moment intenti compartir la vida dels homes, no només per comunicar-los la vida divina de Jesucrist, sinó, també, per ajudar-los a créixer, a personalitzar-se, a ésser, també, humanament?

Ho reconeguim o no, tant se val!, l'Església tostemps i arreu ha aportat molt a la civilització i a la cultura. Pensem, només, en l'abolició de l'esclavitud, en la institució d'un dia setmanal de repòs per a tothom, en l'ensenyament de com conrear la terra que els monjos benedictins escamparen per tot Europa, pensem en l'atenció als malalts i als orfes que durant segles va assumir sense cap mena de competència per part de ningú, pensem, també, en l'educació escolar dels infants que encara avui està essent una de les grans suplències que fa l'Església a moltes parts del món...

A Santa Eulàlia no cal fer cap d'aquestes suplències, però, en canvi, cal anunciar amb fets i amb paraules que la forma que tenim nosaltres avui i aquí de ser persones és enfondint les arrels en el nostre passat comunitari més que no pas agabellant diners i comoditats individualment.

D'aquí que l'Església a Santa Eulàlia a més d'encoratjar tota acció cultural del poble —ara no parlarem pas de les activitats habituals de tothom conegudes— ha dut a terme:

En primer lloc la restauració de la rectoria, bo i respectant els elements arquitectònics de les diferents èpoques i fent que l'edifici esdevingui un signe d'identitat del poble i una referència que parli de les generacions que ens han precedit.

En segon lloc s'ha sumat a la iniciativa d'uns quants de fer un museu del poble per tal que, entre tots, conservem i estimem aquells objectes que, bo i desperdigats, si badem, aviat deixaran d'existir i que aplegats i col·leccionats degudament seran un mitjà insubstituïble per parlar a les noves generacions de santaeulaliencs de les formes de treball, d'esplai, de vida, i, en definitiva, de la personalitat del nostre poble.

En tercer lloc, i per acabar, podem esmentar l'esforç, que li escau més fer a la parròquia de Sant Julià de Lliçà d'Amunt, però que al cap i a la fi és la mateixa Església que el fa entre nosaltres, per treure de l'oprobri les runes de l'antiga parròquia de les Santes Justa i Rufina sufragània que fou de la nostra de Santa Eulàlia: esforç encaminat a defensar el patrimoni monumental i històric de Catalunya en un moment en el qual ens adonem que tot està per recuperar i per fer.

Pere Farriol i Vinyes